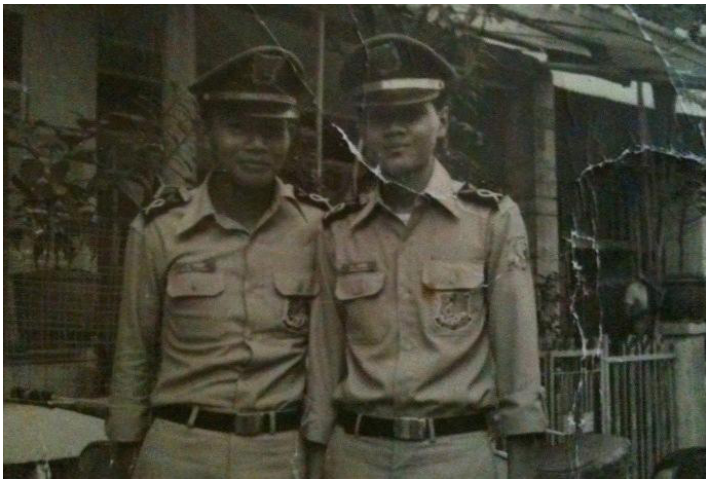
Kỷ niệm đời khóa sinh

Khổ vì gái

Hung45qs

■ 1

Lớn lên trong chiến tranh, nhất là con trai, nếu không có lý do chính đáng để được miễn dịch thì sẽ phải thi hành nghĩa vụ công dân, nói thẳng ra là phải đi lính. Binh chủng nào cũng cần nhân lực cả, bạn bè tôi đứa vào KQ, đứa vào HQ, thằng đi BB, kẻ vào LH, rồi PB, TQLC, ND, BDQ…. Tôi may mắn được KQ chấp nhận dù rằng kết quả sức khỏe cho biết là tôi bị thiếu hơn 2 kg mới đủ tiêu chuẩn. Ba vị BS trong HDYK đã ban cho tôi ân huệ đó sau khi xem qua hồ sơ của tôi và cẩn thận cân nhắc mọi vấn đề.

Đoạn đường Alpha là những nấc thang đã được vạch sẵn mà chúng tôi là thân phận khóa sinh chỉ biết nương theo, nào là huấn nhục, nào là quân sự, nào là sinh ngữ. Đậu sinh ngữ, đi Mỹ học bay, theo tôi đây là niềm mơ ước của tất cả SVSQ, ai lại không muốn đi Mỹ học bay. Rớt sinh ngữ, học bay quốc nội, lúc đó KQ mình có vài tài khóa quốc nội là TT, HTQS, A37 và QSV. Riêng trường hợp của tôi, hơi khác thường một tí, sau 3 lần đậu ECL đủ điểm để đi Mỹ mà vẫn không được gọi để khám sức khỏe tôi hơi phân vân về tương lai của mình, may có người bạn tên Hoàng Huy Lãnh (Lãnh CoCa) về nhờ bố xem hộ hồ sơ, tôi khám phá ra mình bị kẹt an ninh, sẽ không bao giờ được đi Mỹ. Bố của Lãnh có khuyên tôi nên làm đơn tự loại ra khỏi trường SNQĐ nếu muốn đi học bay quốc nội, ông cho biết sắp có khóa HTQS ngoài Nha Trang. Bây giờ tôi mới biết là sau khi học hết cuốn 2400, đậu đủ điểm thì họ vẫn tiếp tục cho mình học, không loại mình ra dù biết rằng mình sẽ chẳng bao giờ được đi Mỹ cả.

Một tuần sau khi làm đơn tự loại, tôi được Sự Vụ Lệnh về nằm thặng số ở Trại Tương Lai – Biên Hòa để chờ ngày đi học bay. Nơi đây tôi gặp một thằng bạn cũ cùng khóa tên Phạm Văn Hạnh (Hạnh bao tử), nó vừa có Sự Vụ Lệnh đi học địa huấn cho khóa bay Trực Thăng Quốc Nội. Nó bàn giao lại cho tôi công việc cũ của nó là canh gác trại Tương Lai cũ, chỉ có ăn với ngủ, khỏi canh gác ngoài vòng đai ban đêm. Công việc cần 4 mạng, tôi tuyển được 3 tên quê ở miền Trung, như vậy không sợ tụi nó đòi trốn về phép cuối tuần, tụi nó sẽ ở trong trại để coi trại 24/24, riêng tôi, tôi phải ở ngoài trại để….lo cho tụi nó. Mỗi tuần tôi sẽ vào trại một lần để đem thức ăn và sách truyện tiểu thuyết cho tụi nó đọc, thương bạn bè vậy thôi chứ. Chúng tôi ký giấy tờ, đi lãnh súng ống rồi dắt nhau sang trại Tương Lai cũ để bắt đầu công tác mới.

Đất Biên Hòa hình như hợp với tôi vì tôi cảm thấy toàn những chuyện may mắn xảy ra. Tôi được 4 ông đàn anh bay F5 ở Biên Hòa thương tình cho về ở chung (Châu, Thanh, Hưng và 1 người tôi quên tên), căn nhà rất nhỏ (hình như chỉ có 1 phòng ngủ) nhưng đầy tình huynh đệ, mỗi ngày đàn anh thay phiên nhau để lại 1 xe gắn máy cho tôi xử dụng. Tôi ở Biên Hòa được đúng một tháng, nẩy nở được ba mối tình, với cái tuổi mới lớn, cả ba mối tình đều đến trong vội vã, háo hức nhưng rất thản nhiên. Trong thâm tâm, tôi tự nhủ tình đến rồi tình sẽ đi, tôi sẽ không nuối tiếc, không giận hờn và không trách nhiệm.

Tôi có Sự Vụ Lệnh ra Nha Trang để học khóa HTQS, tôi tự an ủi thôi không được học ở Mỹ thì Học ở Việt Nam vậy, rồi cũng trở thành Pilot thôi. Trước ngày ra Nha Trang, bốn ông đàn anh F5 làm một cái tiệc nho nhỏ để tiễn thằng đàn em đi học bay, tôi mời cả ba mối tình đến để chia tay một lượt... Thoạt đầu không ai biết ai, chị chị em em cười nói vui vẻ, đến lúc vỡ lẽ ra thì… tôi nghĩ các bạn có thể đoán ra là chuyện gì đã xảy ra